

Vi har været i spidsen for at opbygge velfærds-samfundet, og derfor vil vi selvfølgelig også tage ansvar for at fremtidssikre vores velfærds-samfund.

Kl. 16.15

Vi har den grundholdning, at vi aldrig bliver færdige med at bygge vores velfærdssamfund, når vi ikke har alle med; det er vigtigt for os.

Vi anerkender samtidig, at velfærdssamfundet har nogle udfordringer, som vi er nødt til at se på. Hvis vi ikke foretager os noget, vil vi om 20 år komme til at mangle 150.000 i den danske arbejdsstyrke, og vi ved jo, at mangel på arbejds-kraft kan gå hårdt ud over vores fælles velfærd, det kan bremse den økonomiske fremgang. Vi ved også, at hvis der er ubesatte stillinger og flaskethalse, kan det give øget stress og nedslidning af dem, der er tilbage på arbejdsmarkedet. Så vi har den holdning, at hvis vi ikke handler nu, kan det komme til at koste os dyrt på lang sigt.

Vi anerkender derfor udfordringen og går ind i de her velfærdsforhandlinger. Vi går ind i arbejdet for at fremtidssikre vores velfærd, for at fremtidssikre vores fælles offentlige service og forbedre den. For os er velfærdsreformer ikke en spareøvelse.

Forespørgslen i dag handler jo om arbejdsmiljø og nedslidning, og Velfærdskommissionen – det må man sige – beskæftiger sig noget stedmoderligt med de to ting. De regner faktisk ikke engang på, hvad en øget indsats på de her områder kan betyde for samfundets økonomi, og det er en skam, for nedslidning er efterhånden et meget stort problem i det danske samfund.

Som det er i dag ender en kvart million danskere på førtidspension, og vi ved jo også, at særlig den offentlige sektor er storleverandør af mennesker på førtidspension og efterløn, og det er særlig kvinder, vi taler om her. Der er simpelt hen stadig alt for mange danskere, som bliver syge af at gå på arbejde. Derfor er nedslidning og et bedre arbejdsmiljø selvfølgelig et meget vigtigt område for Socialdemokraterne i de her forhandlinger.

Vi ser sådan på det, at hvis vi skal bede danskerne om at blive lidt længere tid på arbejdsmarkedet, fordi man jo lever lidt længere, så har vi samtidig en klar pligt til at sikre, at det arbejdsmarked, vi beder dem om at blive på, er trygt og sundt, så sundt, at man faktisk kan holde ud at være der de par år længere.

Regeringen har jo fremlagt nogle forslag til velfærdsreformer, og vi synes, der er mange udmærkede elementer i det oplæg. Men der er

selvfølgelig også nogle ting, som vi ikke er så forfærdelig imponerede over. Vi er f.eks. ikke overbevist om, at de 100 mio. kr. om året i en nedslidningsfond, som regeringen forestiller sig at man skal afsætte, er tilstrækkeligt, særlig ikke, når man betænker, at de 50 mio. kr. faktisk er nogle penge, man tager fra arbejdsmarkedets parter selv, og særlig ikke, når det kommer oven i de nedskæringer, der har været på hele det her område.

Generelt synes vi, at regeringen har en tendens til at bruge pisk frem for positive incitamenter på arbejdsmarkedet. Det gælder f.eks., når vi taler om de 25-29-årige, som risikerer at få halveret deres dagpenge; det gælder, når vi taler om de ledige over 55 år, som også risikerer at få beskåret deres dagpenge, uden at der bliver nye muligheder for dem. Vores holdning er, at hvis målet er at øge arbejdsstyrken og få flere i arbejde, så er det en offensiv politik baseret på tilbud og uddannelse og arbejde, der skal til for at sikre, at mennesker ikke går ledige.

Derfor foreslår vi jo bl.a., at vi skal have langt større fokus på mindre nedslidning, på en egentlig og reel seniorpolitik – både på det offentlige og det private arbejdsmarked – og på en servicejobordning.

Vi tror også på, at man kan få langt flere på arbejdsmarkedet, ved at vi styrker vores ungdomsuddannelser. Et særligt smertensbarn her er erhvervsskolerne. Det er her, vi ser de lærerfrimer, det er her, vi ser mangel på praktikpladser, og det er her, vi ser et kæmpe frafald.

Det er vores ambition, at det må vi kunne gøre bedre. Vi vil gerne have, at 95 pct. af vores unge kan gennemføre en uddannelse, vi vil gerne have en egentlig gennemførelsesgaranti.

Men selv om der er de problemer, som jeg nu har opрисet, vil jeg også godt slå fast, at Socialdemokraterne ønsker en bred aftale om den her velfærdsreform.

Som vi ser det, er velfærds politik ikke blokpolitik. Vi mener, at vi sammen kan gøre det bedre. Vi har viljen til at bevæge os, vi har viljen til at forhandle, og det håber vi sådan set også at regeringen har.

Der er et godt stykke vej, før vi kan blive enige, men vi og jeg håber, at vi kan få enderne til at mødes; det tror jeg faktisk er det bedste for danskerne, og det er i hvert fald det bedste for velfærden i Danmark.

Jeg skal huske at sige til sidst, at vi tilslutter os det forslag til vedtagelse, der er fremsat af ordførerne for Venstre og De Konservative.